

Tata s-a prapadit in anul 1944 in timpul unei alarme, la virsta de 57 ani, mama s-a prapadit la Bucuresti dupa plecarea mea , iar fratele meu Gaston care m-a invatat initial tenis de masa s-a prapadit in Canada la Montreal in 1983.

In anul 1944 m-am casatorit cu inginerul Lulu Rozeanu si in 1945 s-a nascut fica mea Michaela (Miky), astazi inginer electronic cu 4 copii Ilan si Ofir Herbst, ambii ingineri electronici si campioni europeni de bridge; am si 2 nepoate Orly si Efrat Herbst si doua stranepoate.

Am fost campioana Rominii la tenis de masa din anul 1936 pina in 1957 (cu exceptia celor 5 ani de pauza fortata).

Din anul 1950 si pina in 1956 am cistigat 6 titluri mondiale consecutive la proba de simplu doamne este record pina astazi) si trei titluri mondiale la dublu doamne si trei titluri mondiale la dublu mixt si am facut parte din echipa Rominii care a cucerit de cinci ori campionatul mondial. Intre timp in fiecare an am participat la campionatele internationale ale Frantei, Angliei, Poloniei, Rominii, Ungariei, bulgariei, Rusiei, Yugoslaviei, Austriei si am avut peste 100 de titluri in aceste campionate.

Am cistigat doua campionate europene la dublu femei si am fost in finala la echipe si la dublu mixt.

Am lucrat ca ziarista la ziarul Romania Libera.

Am primit "Premiul national al sporturilor" in anul 1948, inminat de Dr. Petru Groza.

Am primit titlul de "Maestru emerit al sportului"

Am fost decorata de patru ori cu "Ordinul muncii clasa 1, clasa 2, clasa 2 si clasa 3.

Recent am primit "Crucea serviciul credincios clasa III doamne.

In anul 1957, la campionatul mondial care a avut loc la Stockholm am cucerit doar locul doi la echipe si locul trei la dublu doamne; atunci patru persoane au decis ca nu mai sunt suficient de buna, m-au pus pe tuse, nu mi-au renoit carnetul de maestru emerit, nu m-au invitat la campionatele internationale ale Rominii, au desfiintat postul de antrenor federal si m-au lasat sa lucrez la clubul "Progresul" cu o leafa derizorie si m-au facut sa ma simt ca o "paria" de care nu mai este nevoie. Am fost intr-o stare sufleteasca oribila, am trait cu frica si am simtit ca nu mai sunt dorita.

Atunci am decis sa parasesc Romania si tot avutul meu si toate trofeele si am plecat in Israel. Am avut o casa plina cu trofee adunate din toata lumea, cin stie cine a pus mina pe ele.

Viata in Israel a fost la inceput foarte grea , conducerea sportului din vremea aceea nu a inteles ce insemneaza un campion mondial si atunci am intrat sa lucrez intr-o intreprindere electronica "Elbit computers" unde am invatat o meserie noua si dupa citiva ani am primit evidentiere.

In anul 1983 am iesit la pensie si incerc sa ma conduc singura (cit voi putea), implinesc in octombrie 82 de ani si este destul de greu; am inceput sa am greutatea la mers si virsta se simte. Ca sa nu ma plictisesc joc si eu bridge, am cistigat citeva cupe la concursuri mici, am computer si sunt in legatura cu cunoscutii mei prin email, sunt invitata de multe ori la campionatele mondiale ca musafir de onoare si ma mai intilnesc acolo cu fosti prieteni, din pacate au ramas foarte putini.

Aceasta este pe scurt povestea mea, poate am omis ceva, dar principalul mi-am adus aminte.

Angelica Rozeanu

Fosta campioana mondiala de tenis de masa

Fosta maestra emerita a sportului

Actualmente cetatean de onoare al orasului Haifa

Haifa. 12 august 2003